

нення цих недоліків. Таким чином, студент зможе самостійно управляти процесом навчання. В свою чергу, викладач на основі отриманої інформації також буде мати можливість керувати процесом навчання. Результати групи в цілому дозволять викладачу побачити, матеріал якої теми необхідно повторити для отримання максимального рівня засвоєння. Аналіз результатів окремих студентів дасть можливість прийняти відповідні методичні рішення в плані індивідуальної та самостійної роботи. Ось чому тестування є безумовним прикладом інноваційної технології навчання.

*Микал Т. А., старш. викл.,
кафедра німецької мови факультету МЕІМ*

СТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ (STATIONENLERNEN)

Інтеграція України у світовий освітній простір поступово призводить до зміни змісту педагогічної діяльності вищої освіти. Головна особливість сучасного педагогічного процесу полягає у тому, що на відміну від традиційної освіти де центральною фігурою був викладач, акценти поступово переносяться на студента.

Суттєвий вклад серед іноваційних технологій вносять і заняття спрямовані на дію. Комунікативний і кооперативний характер роблять їх особливо привабливими в застосуванні на заняттях з іноземної мови. Існує багато можливостей представити заняття спрямованим на дію. До поширених методів належать: робота в групах, реферат, рольові ігри та ін.

Станційне навчання — це техніка навчання, при якій студенти працюють і контролюють себе самостійно, застосовуючи підготовані матеріали, що упорядковані на певних станціях. Принцип станційного навчання виник ще у 1952 році. Засновниками його були Р. Морган і Г. Адамсон.

НАВЧАННЯ НА СТАНЦІЯХ ВИЯВЛЯЄ 4 ТИПОВІ ФАЗИ:

1. Мотивація	Ознайомлення з тематикою за допомогою вступного слова, зображення, вправи, спогаду, що базуються на вивченому матеріалі
2. Обхід	Обхід станцій та ознайомлення з матеріалом. Додатково інструктуються необізнані студенти
3. Робота	Робота на станціях
4. Заключний етап	Розповідь студентів про свою роботу та досягнення. Обговорення окремих тематичних аспектів, показ малюнків, схем, моделей

На столах (станціях) у приміщенні знаходяться інформація, матеріали та завдання до них. Кожна станція означає одне завдання. Студенти можуть самі обирати послідовність руху. При цьому існують обов'язкові станції, які кожний із учасників має пройти, та станції за вибором.

Приклад станційного навчання

Тема: Підготовка до відвідування ярмарку у Лейпцигу.

Станція 1 (матеріал: інформація про ярмарок; **можливі завдання:** вибрати 2 стенди на ярмарку; презентувати підприємства і їх продукцію за допомогою зображень; на базі матеріалів озвучити піктограму).

Станція 2 (матеріал: інформація про Лейпциг; **можливі завдання** (допускаються також інтернет-завдання): знайти для групи ночівлю за помірною ціною; описати дорогу від молодіжної туристичної бази до ярмарку).

Станція 3 (матеріал: елементи ділової кореспонденції; **можливі завдання:** написати лист (E-Mail) на молодіжну туристичну базу з проханням резервувати кімнату для групи з трьох чоловік на два дні).

Станція 4 (матеріал: мовні елементи для телефонної розмови; **можливі завдання:** потренувати та програти телефонну розмову щодо резервування кімнат (можна записати на касету чи диск)).

Станція 5 (матеріал: інформація про Лейпциг; **можливі завдання** (можна розподілити між станціями): вибрати видатні місця, спланувати і презентувати програму для екскурсії; зробити колаж видатних місць; приготувати для інших груп вікторину про місто).

Станція 6 (матеріал: підручник, урок «Messebesuch»; **можливі завдання:** знайти типові мовні елементи для розмови на ярмарку; написати та програти діалог (можна записати на касету або диск); представити Mind-Map до теми «Ярмарок»).

Станція 7 (матеріал: граматичні завдання у формі робочих листків; **можливі завдання:** знайти всі «W-Fragen»; зробити з них колаж).

Молчанова Е. Ю., канд. екон. наук, доцент
кафедри міжнародної економіки

МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Суттєвий внесок у розробку інноваційних технологій освіти та їх впровадження у сучасній Вищій школі зроблений сучасними педагогами, такими як О. Арламов, В. Безпалько, М. Бургін, В. Журавльов, В. Загвязинський, Б. Лихачов, М. Кларіний, В. Монахов, Г. Селевко та ін. Проте досі незрозумілим залишається питання про відсутність мотивацій у професорсько-викладацького штату щодо впровадження їх розробок.

Студенти — це майбутній фахівець у певній галузі знань, який змушений заново навчатися через брак мотивації та неможливості та небажання викладачів зацікавити свою аудиторію. У сучасному динамічному соціально-економічному середовищі конкурентоспроможність нашого випускника значною мірою залежатиме від результативності запровадження технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях, які розвивають новий діяльнісний підхід до навчання.

Викладачі повинні відслідковувати розвиток інноваційних технологій та світові глобалізаційні тенденції, вносити свою часточку у розвиток економіки знань, що перетворює освіту на продуктивний сектор економіки та зумовлює якісно нові вимоги до менеджменту знань в освітній системі; формувати мотиваційні важелі до формування та активізації розвитку «нової» освіти.